RISBLADET Nr 3
19 10/10 97

Prenumerationsavift beroende på taxeringsvärde, ca 500:-/år
För prenumrering v g kontakta länsrätten för lagfart.

Utgiven vid Risets tomtägarförenings 60-årsjubileum

Redaktören har ordet

Vår anställde framtidsprofet Dr Clair Voyant på Risberget har vid pressläggningen inte lämnat in sin prognos för Riset i det 21:a århundradet. Eftersom den gamla generationen, som byggde sportstugor nu efterhand försvinner och unga familjer flyttar ut kanske det är läge att se bakåt och erinra lite om vårt områdes historia och bakgrund. Den följande historien gör inte anspråk på fullständighet, den är ju lite risig. Den bygger på intervjuer med Di Gamle och andra som bott länge i området. I mindre mån bygger den på arkivstudier. Korrigeringar och tillägg är därför välkomna inför utgivandet av monumentalverket: Risfolkets Historia i 7 band.

Vi räknar med att detta verk helt kan ersätta dagens historieböcker på Sågtorps skola så att barnen kan koncentrera sig på väsentligheter. På så sätt kan man gå förbi historiska pseudohändelser och figurer som greker, digerdöden, Gustav II Adolf, Napoleon, Wienkongressen och Beatles. Kartan är kopierad och redigerad av redaktören och om någon vill köpa en egen kopia av hela kartan kan detta ordnas genom beställning. Kostnaden torde ligga på 50:-/kopia.

Glimtar ur Risets historia

Vår förening fyller 1997 sextio år men historien om Riset sträcker sig långt bak i tiden, ja så långt bak att Risberget en gång blott var en kobbe som stack upp ur havet. I takt med att landet höjde sig ur havet kom mer slät mark med finare jordar upp och en del av dessa tog i anspråk av vikingar - se där har ni namnet Vikingshill! Den första gången Riset finns med på karta är 1824 då hela Velamsund kartlades. Det fanns visserligen en äldre karta från 1700-talet men denna blev lågornas rov när Velamsunds herrgård brann på slutet av 1970-talet. Namnet Kummelnäs är betydligt äldre eftersom det var en viktig plats med krog, vårdkase och sjökontroll och i sen tid optisk telegraf.

På den del av 1824 års karta, som visas på nästa sida, kan man se att vårt område redan hade en del bebyggelse. Runt de två kvarnlägena finns ett antal hus för drängar och annat. Kvarnarna var bara periodiskt brukade och de brann ner i början på seklet. Tillrinningen var svag och man fick magasinera vattnet och kunde bara mala i korta perioder. Rester efter dessa dammar kan ses vid Båtvägen, längs Vikingshillsvägen och man hittar stora dammanläggningar långt uppe i Velamsundsskogarna. Det fanns också en smedja i området men det är inte känt om den nyttjade vattenkraft.

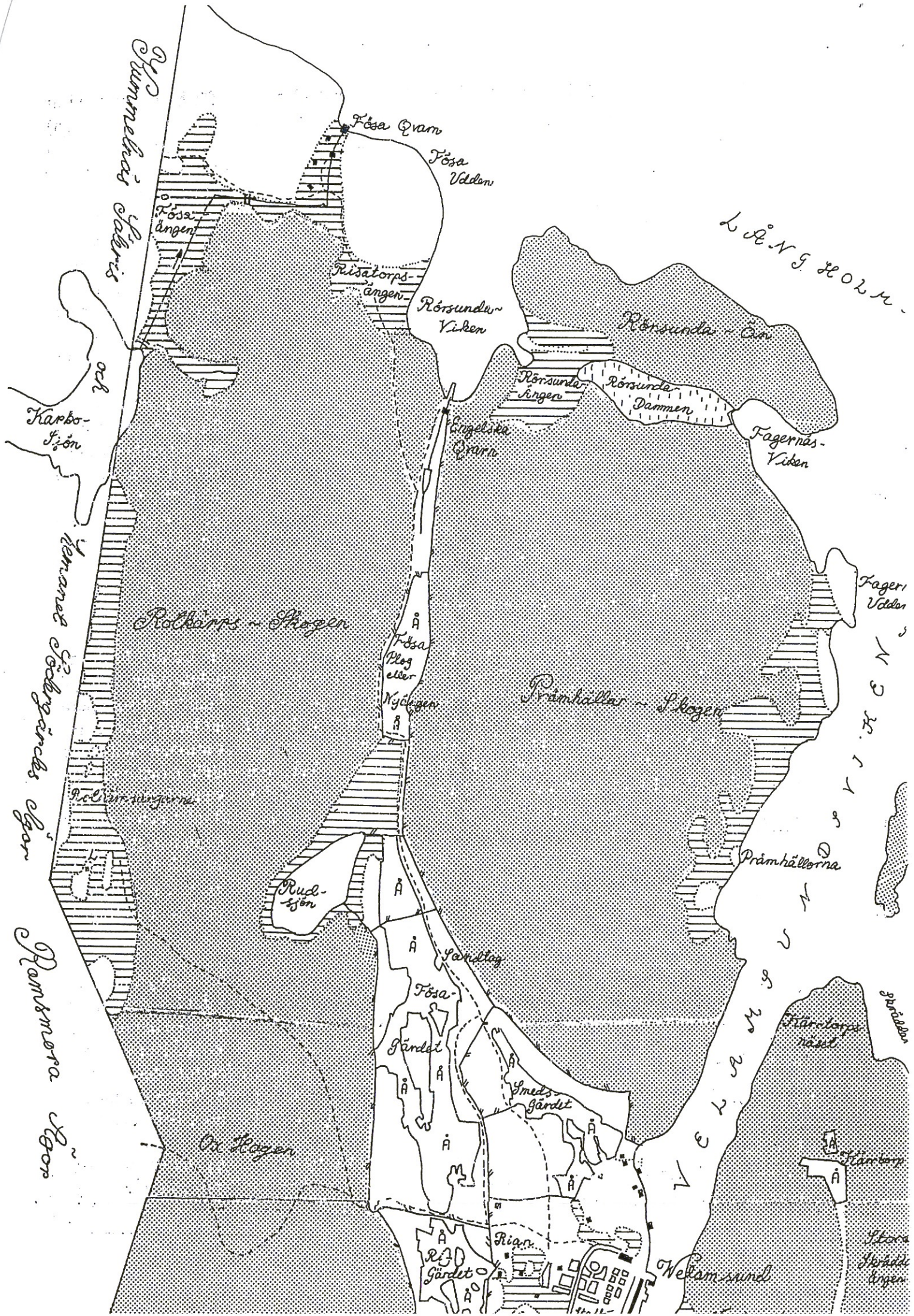
Fösa Qvarn
Fösa Vidden
Fösa ängen
Risatorps-ängen
Rörsunda-Viken
Rörsunda-Ön
Rörsunda-ängen
Rörsunda-Dammen
Fagernäs-Viken
Engelska Qvarn
Karbo-sjön
Rotbärs-Skogen
Fösa Plog eller Nyckgen
Prämhällar-Skogen
Prämhällarna
Rud-sjön
Sandtag
Fösa-Gärdet
Smeds-Gärdet
Ox Hagen
Riga
Rig Gärdet
Weltamsund
Kärrtorps näset
Kärrberg
Stora Hörädd ängen
Rumma Säteri
Ramsmora Ägor

Den mesta av marken på Riset var bergig och kanske nyttjades denna för bete, kartan visar dock inga stängsel. Mellan bergen på mera bördiga marker fanns s.k. ängar (randiga på kartan) som i dåtidens ekonomi var det ojämförligt viktigaste ägoslaget. På den tiden var äng inte bara en vacker blomsteräng utan det markslag där man hämtade djurfoder. Ängarna slogs på sensommaren men varken gödslades eller plöjdes. Man bara slog av höet, torkade det och lade in det i hölador för vinterns behov. En hel del hö kördes eller slädades in till Stockholm, där tusentals havremopeder behövde drivmedel. Väl framme mättes det upp i stora trälårar s.k. parmar. En del hö bytte ägare på Hötorget, som var dåtidens stora "hömack". Velamsund, liksom många andra gods nära Stockholm, hade därför långt mer äng än vad den egna kreatursbesättningen behövde. Vid Ristorpet, i hörnet av Risvinkelvägen och Ristorpsvägen fanns det i ganska sen tid en stor lada för hö och för torparens behov. Vidare kan man på kartan se att det inte fanns någon åker (märkta Å) på Riset; dessa låg mest nere vid själva Velamsund.

Under Velamsund lydde många torp med dagsverksplikt och Lilla Ristorp var ett av dessa. Torpen hade i allmänhet ingen längre historia utan de var ett typiskt 1800-talsfenomen för att i dåtidens ekonomi lösa godsens behov av stationär arbetskraft. Den sista torparhustrun på Velamsund bodde f.ö. kvar ända in på 1990-talet på Kärrtorp. Torparna på Lilla Ristorp flyttade varje sommar ut till ett enkelt hus på ung Ristorpsvägen 10. Själva huset kunde då hyras ut under artistnamnet Sommartorp till familjen Johansson, som sedemera köpte det omkr 1930. Ristorpet är därför det nu äldsta huset på Riset. Förutom torpare fanns också statare. Mittdelen på huset på Alvägen 10 var en statarbostad som var byggt av en otrolig samling udda plank och bräder. Förutom statarna fanns här en bofast och talrik stam av löss som avhystes när detta köptes av Gustav och Alfhild Ramsay på 30-talet.

Under 1800-talet slut styckades ett antal sommarnöjestomter av bl a Dalen, Fridtorp, Skogshyddan och Fågelsången. Samma sak skedde även på Kummelnässidan och på Rörsundaön (Vikingshillsön). På dessa tomter lät man bygga - ofta med dalkarlar som bara fick mat och husrum - stora trävillor ofta med tinnar och torn. I allmänhet lades dessa så att man fick kvällssol, när herrn kom med båten från staden ville man njuta av aftonen med grogg och punsch i den sjunkande aftonsolen. Härmed skapades också arbetstillfällen och underlag för en del företag. Ett trädgårdsmästeri anlades på Risvägen 35 på den - synnerligen välskötta - tomt där nu Wickbergs bor. Detta trädgårdsmästeri var igång till 1950-talet och drevs av Wickbergs morbror. I korsningen mellan Risvägen och Alvägen låg en stuga som byggdes som gårdskarlsstuga åt Fågelsången. Den brann ner 1976 efter en lång förfallsperiod. På dalen, liksom på Vikingshillsön fanns andra privata trädgårdsmästerier. Oscar Pärn, som en del äldre nog minns, drev en fiskeriverksamhet längst inne i Rörsundsviken. Han omkom i en tragisk båtolycka på Höggarnsfjärden.

Bageri fanns i Kummelnäs - ett stenhus på Kummelnäsvägen med kullerstenssatt grund. Det lades ner 1960. Flera affärer etablerades också. En låg bredvid bageriet - det hus som nu är klätt med träpanel i alla möjliga vinklar, en låg i det stora huset i Kummelnäs som bär namnet Vinterbo och en filial till denna låg vid sjön Svartputten. En affär fanns också på Rörsundaön Till sist må nämnas Rotkärrets livs. Det var också bageri och allt drevs i det stora huset innan hälsovårdsmyndigheterna tvingade fram nedläggning - med återföljande återuppstående i kiosken. För övrigt drevs en sommarkiosk vid Risvägens hållplats mellan åren 1948 - 1965.

Efter epoken med byggandet av de stora sommarnöjena vidtog en viss byggnadsverksamhet men nu blev dimensionerna mindre. Kartan nedan visar vilka hus som fanns före den stora stycknings- och försäljningsvåg som skulle komma under 1930-talet.

Risets villaområde, bebyggelse omkr 1920
Dagens vägar och allmänningar (A) inlagda

Familjen Engell, som ägde Velamsund fram till 1964, satte på 1930-talet igång en stor styckning på delar av Velamsund och skapade Risets, Sommarbo, Åbroddsvägens och Insjöns tomtområden. För att hantera alla frågor kring detta satte man upp företaget Tusculum som skötte styckning, försäljning, anlade vägar och skötte allmänningar. Innan man sålde av tomterna gjordes stora avverkningar varför den mesta skogen som nu finns är sedan dess. Den mesta skötseln av vägar m.m. lades så småningom över på de olika tomtföreningarna när de bildats men i Åbroddsvägenområdet fick Nacka kommun ta över detta ansvar tills deras vägförening bildats (vilket skedde så sent som på 1980-talet). Inom Tusculum var man framsynt och satsade på att skapa stabila tomtägarföreningar. I kontrakten var det inskrivet skyldighet att tillhöra föreningen och denna skyldighet förband sig köparen att överföra till nästa ägare, något som en del borde ha läst på..... Tusculum lät också bygga ut vägnätet och borrade brunnar för att skapa attraktiva tomter. Alvägen fanns tidigt men blott som en smal väg och som inte nådde fram till mötet med Risvägen. De andra vägarna byggdes ut ganska rejält och man tog till större bredd än i Kummelnäs - vilket vi kan vara glada för idag.

Fågelsången, Fridtorp och en del äldre styckningar blev så småningom inkorporerade i föreningens område. De allmänningar, främst ovanför och nedanför Fågelsången, som hörde till dessa fastigheter överfördes då av Tusculum till föreningen. Härigenom blev vi lagfarna ägare till de många allmänningar som ingår i området.

Under 1930-, 40 och 50-talen var tomtsäljandet och byggandet av sportstugor intensivt även om ett litet antal byggdes för permanentboende redan då. Transporterna skedde med Tor-båtarna eller med de gula Björknäsbussarna som nog fick frakta en och annan planka som fripassagerare - ganska få hade ju bil. För övrigt gick på den tiden bussarna bara till Kummelnäs. Byggstilarna varierade alltifrån timmerstugor till ganska enkla masonitklädda hus. Detta var ju före TV:s segertåg och folk hade lust att arbeta själva. Midommarfesterna var då som nu välbesökta. Frits Egnell, som ägde Velamsund och Tusculum, var en ibland sedd gäst i området där han gjorde spatserturer för att se hur det framskred. Under 1950-talet hade nog Riset sin storhetstid som sommarstugeområde men var vintertid ganska tyst.

Bland de familjer som redan då bodde här och som fortfarande lever här märks Wickbergs på Risvägen 35 och Alvägen 22. Familjen Johansson inköpte Ristorpet redan 1911 och byggde sedan många stugor. Hans dotter Alfhild Ramsays barn Gunilla Hedström bor fortfarande på Alvägen 10, det är deras bilder som visas på jubileet. Klanen Olsson, där många minns Tore som byggde många hus i området och som slet åtskilligt med båthamnen, byggde många hus både åt sig själva och åt andra. Ännu bor 2 medlemmar kvar, Hasse på Risvägen 2 och Gurli på Risvägen 33. Andra långtida boende som må nämnas är Brantskog, familjen Björk och Krok.

Under krigets slutskede kom en stor våg av baltflyktingar till Sverige undan allt elände kriget skapat. För att hysa in dem hyrde staten in många sommarhus b.l.a. Fridtorp och andra hus i Riset. Skola anordnades i huset på Risvägen 25, läkarmottagning anordnades på Skånska gården och Rörsundaviken var till brädden fylld med estskutor och de allehanda flytetyg som lyckats ta sig över. Efter kriget hämtade ryssarna alla båtarna och de bogserades åter till Estland men ganska få kom fram - de kapades fria efterhand som de vattenfylldes. Ganska många av balterna valde att stanna kvar i området efter kriget och vi har därför en hel del tomtägare med estniska namn

Fridtorps pensionat, som drevs fram till 1979 av Ruth Eriksson, förtjänar förstås en rad. Det torde ha varit unikt att det drevs så sent i former som var desamma som på 1920-talet. All mat - och den var god - lagades på en jättelik vedspis. Gästerna var som Ruth själv sade " mellan

80 och döden" Serveringen sköttes av ett antal sommaranställda flickor som skred runt i förkläden och halmhattar. Frukost, förmiddagsté, lunch, eftermiddagsté och middag intogs på terassen som vätter mot sjön eller inomhus i den med tiden ganska sneda verandan. Många gånger var det inhyrt för fester, tomtföreningen höll nästan årliga kräftfester där och så sent som 1978 höll tomtföreningen en gemensam fest med båtklubben. Ett stort problem för Fridtorp var den årliga brandinspektionen där man får anta att Ruth fick använda argan list för att vända bort brandmästarens förtvivlade blickar från t.ex tornrummet där gäster bodde.

Under 1970-talet ökade antalet permanentboende och problemen med avlopp och byggnadsförbud kom att bli bara delvis lösta problem. Numera är det blott en mindre del av husen som används som sommarstugor och några står tomma och förfaller. På sikt räknar kommunen med att dra ut vatten och avlopp och stadsplanera området. Då stundar andra tider och man kan bara beklaga att självstyrande områden som Riset, Sommarbo, Kummelnäs efterhand tappar sin karaktär när de blir kommunaliserade. Samtidigt ges ju tillfälle att bygga ut till rimlig standard och vi får hoppas att tomtföreningen överlever denna djupgående förändring.

Några milstolpar i föreningens historia:

1937 Risets tomtägarförening bildas

1944 Estnisk flyktingmottagning i Riset, se ovan.

1950-talet Torbåtarna som trafikerat Riset byts ut mot modernare motordrivna fartyg ur Waxholmsbolagets flotta.

1967 Risets båtklubb bildas då hamnanläggningen efterhand blivit alltför arbets- och kapitalkrävande för att kunna hanteras inom tomtägarföreningen.

1974 Rörsundavikens reningverksförening bildas.

1979 Vikingshillsvägen permanentas - vilken tvättbräda för jättar det var!

1979 Karbosjöns frånflöde rensas upp och kulvert läggs längs Risvägen. De nästan årliga och besvärande översvämningarna på Alvägen upphör - fast det var nog roliga roddturer.

1981 Ångbåtsbryggan byggs om helt, den gamla hotade rasa i havet och Waxholmsbolaget var nära att säga upp trafiken.

1987 Föreningens 50-årsjubileum hålls ombord på ss Björkfjärden.

1990 Risets tennisbana byggs (det fanns tidigare tennisbanor på Dalen och Fågelsången).

1992 Detaljplan för området kring Midsommarängen klubbas i kommunstyrelsen, därmed kan de boende bygga ut till villastandard.

1995 Risets vägförening bildas.

1997 Föreningen fyller 60 år!

Börje Drakenberg 19/9 1997

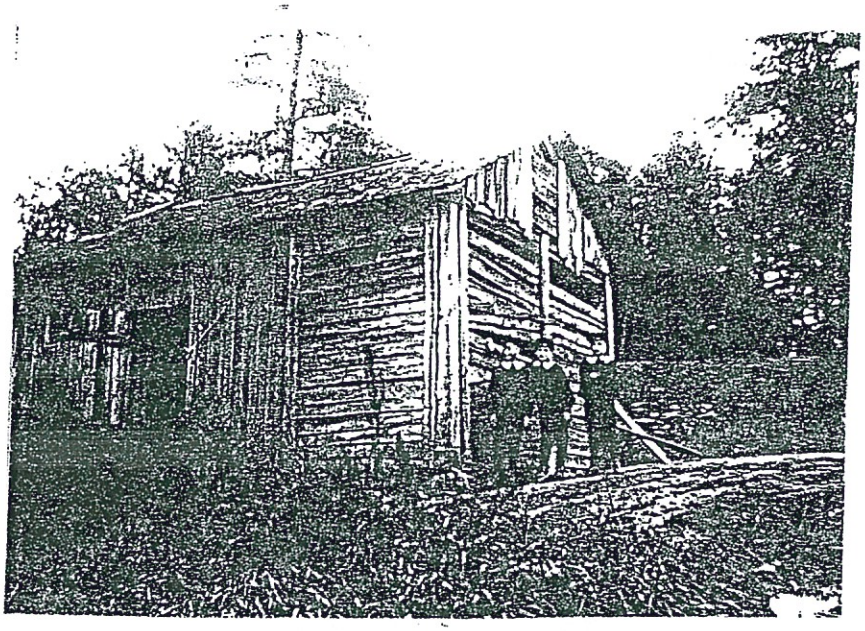

Den gamla ladan vid ung Ristorpsvägen 4 omkr 1910

Torbåten anländer till Risets (?) brygga med sommargäster

Riset 1952. Innan Karbosjöns avlopp reglerades 1979 var översvämningarna stora. Bilden visar Wickbergs tomt. T v Ahlholms nuv hus Risv 37

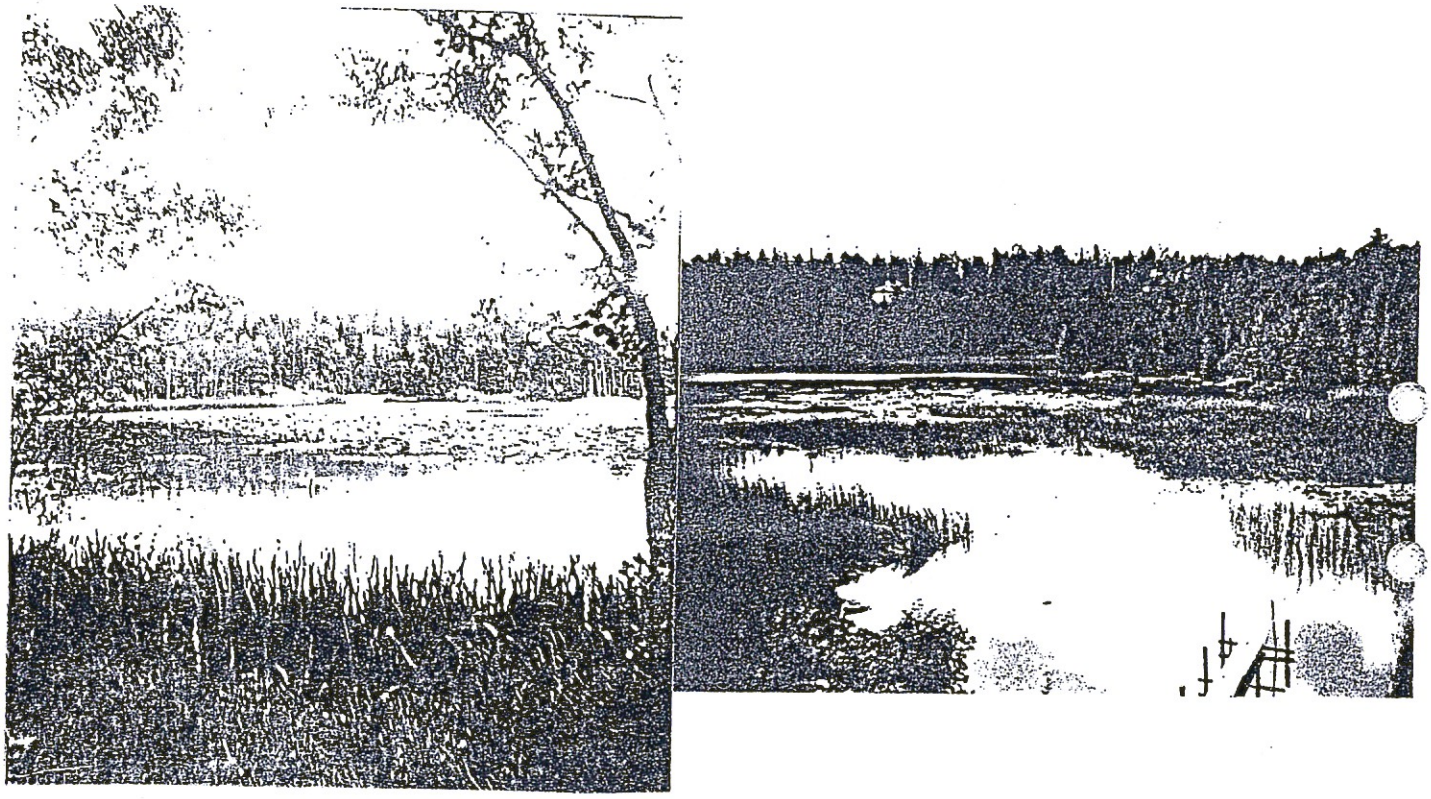

Karbosjön var redan omkr 1920 ganska fylld med näckrosor,
vyer från Alvägen. Notera bryggan framför nuv Alvägen 10

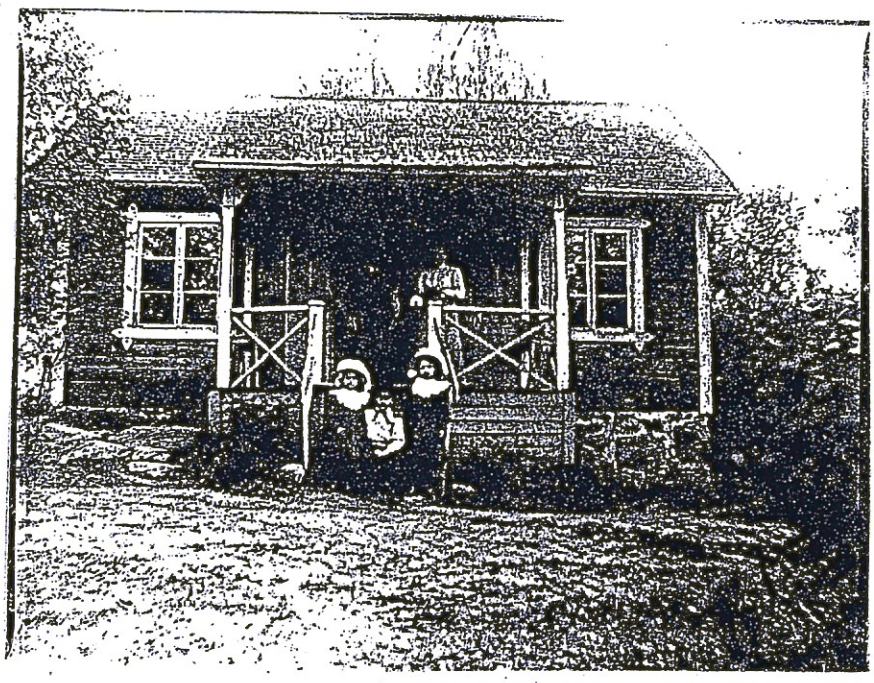

Ristorpet med spåntak omkr 1910

1950-talet - sommargästernas blomstringstid.

Efter 40-talets ihärdiga hamrande och sågande stod nu alla möjliga små stugor färdiga på de olikstora tomterna. Men ett hade de alla gemensamt - ett litet hus bakom knuten dit familjemedlemmarna drog sig tillbaka för att i lugn och ro studera gamla vecko- och serietidningar. Vistades man tillräckligt länge där kunde man ha sådan tur att disken var undanstökad när man kom tillbaka, eller vad det nu var man försökte smita från. Varmvattenberedare existerade endast i kataloger, det gällde att ta vara på eftervärmen från den enda plattan eller vedspisen för att få varmt diskvatten till baljan. Sommarnöje var liktydigt med att leva obekvämt, särskilt för husmor som fick slåss med heta vedspisar under augustivärmeböljan när äpplena skulle kokas till mos och konserveras i en stor steriliseringsapparat med insats för glasburkar med lock i spänn. Under svalningsperioden var det absolut förbjudet att smälla i dörrar eller åstadkomma korsdrag så att gummiringarna släppte och luft kom in i glasen. Dessutom var det då högsäsong för godissugna getingar som gillade både Alfhilds äppelmos och Annas hallonsaft lika mycket som vi barn.

Det var däremot verkligen sommarnöje för oss barn som kom bort från vinterns mer ordnade förhållanden vad gällde hårtvätt och andra påfund. Så snart skolorna hade haft avslutning startade den omvälvande flytten till landet. För vår del innebar det inte bara familjemedlemmarnas kläder, utan även en hel del husgeråd skulle med och framför allt fylldes bilen till brädden med krukväxter och förkultiverade utplanteringsväxter. En liten Renault med takräck rymmer mer än någon anar! För en del skedde flytten med hjälp av cykel med påhängsmotor, vilket var en syn att skåda, sommargästerna var ett tappert släkte! Knorrade man fick man omedelbart höra hur det gick till när mamma var barn - först båt och sedan med från Velamsund inhyrd oxfora som fraktade allt till Ristorpet, det var annat det! Att det var 1911 var en annan sak....

Första stora begivenheten var midsommarfesten på Ängen med stort Ä. Precis som nu skövlades skog och mark på blommor och blader, som släpades ner till ängen i barnskrindor och på cyklar. Frånsett modets växlingar är bilderna i stort sett lika varje år, "the same procedure as last year....". I början fick man ta sig till Ängen på egen fot och med hej-och-hå resa den pyntade stången, senare kom det fantastiska: lövad skrinda dragen av arrendator Herzbergs häst transporterade nejdens barn till festen! En gladlynt och energisk dam spelade dragspel och alla barn - inklusive Per-Henrik- sjöng sommarsånger som alla kunde, de ingick i skolundervisningen på den tiden. Så småningom avled hästen och ersattes av en petroleumdriven variant som bullrade och överröstade de späda barnastämmorna. Även traktorn gick ur tiden, nu är det lastbil som gäller, men feststämningen sitter i. Väl framme och återförenade med föräldrarna vidtog själva firandet. Först bådades -precis som nu- ett antal storvuxna karlar fram för att få upp stången, och sedan vidtog diverse bekanta danslekar. Sakta men

säkert blev de rena och finklädda barnen allt mindre rena, gräs är som bekant halt och det vimlade av barn i "uppå källarbacken" och "karusellen" som slant åt alla håll. Efter dansen kom lekarna och lotterierna, inte särskilt annorlunda än nu för tiden. De vuxna satt på bänkar runt ängen och hejade på när barnen hoppade säck eller åt äpplen som hängde i snören. Själv blev jag som 5-åring till sist buren banan runt av min snälle far efter att mer eller mindre ha försvunnit i säcken! Nöjda och glada ställde sedan alla upp sig på led med pappersflaggor i händerna för att ledda av en stolt fanbärare tåga upp på Risberget under sång till dragspelsackompanjemang. Däruppe hölls tal till Riset och Sverige -i den ordningen- och som avslutning sjöngs nationalsången. Förändringens vindar blåser inte alltid så häftigt, tack och lov, i vissa fall kläs stången av både tredje och fjärde generationen Risetbor!
Efter midsommar startade simskolan vid Sågsjön, särskilt lyckosam var inte undervisningen den sommar polion härjade och ingen fick bada! Alla barn låg på mage tvärs över en bänk och övade simtag utan att ens få doppa tårna. Övriga somrar avslutades simskolan med simuppvisning och promotion, eklövs- och andra kransar delades ut av självaste Broddman-Broddman-Broddman (ni minns väl Radio Nordreklamen?), det var vimplar och fest på stranden för de huttrande tappra. Sommarlovet började gå mot sitt slut när det syntes ficklampor i nattens mörker runt Sågsjöns stränder - det var före kräftpestens elände. I slutet av augusti skulle alla förvildade barn skuras rena och tvingas på skor varje dag för att gå till skolan. Sommarkamraterna byttes mot skolkamrater, men man träffades på landet på lördagar och söndagar länge än, trots att lördagen då var arbets- och skoldag så härdade de tappra ut och for till landet, dvs köade på Värmdövägen. En del riktigt tappra bodde här ute även under vintersportlovet, det var en upplevelse att skotta sig fram till det "lilla huset" och något tidningsläsande var det inte tal om..... Skridsko åkte vi på Karbosjöns is, mamma hade gamla "spiskrokar" med nyckel till, att spänna fast på pjäxorna, medan andra hade modernare sorter. Kälke åktes i backarna, i "Olssons backe", dvs bakom deras hus, åkte vi på kartongbitar, föregångare till tefaten. Vedspisen och kaminen eldades för det vilda, allt blött skulle hinna torka till nästa utevända, och på natten fick de vuxna gå upp med jämna mellanrum och lägga på ved för att hålla varmt.
På något sätt förknippades "landet" med "frihet", det var nog det som var det största med "sommarnöjet" för oss barn, en känsla som våra barn också fått i arv - att åka ut till mormor Alfhild på sommaren var liktydigt med att många ordningsregler var satta ur spel! Frukost på kökstrappen, lunch ute, mellanmål uppburet i ryggsäck till mammas gamla koja i skogen, möte med råbock vid kvällsvandrig till "buske nr. 7" osv är minnen för livet!

Gunilla Hedström, en ursommargäst, numera bofast här.

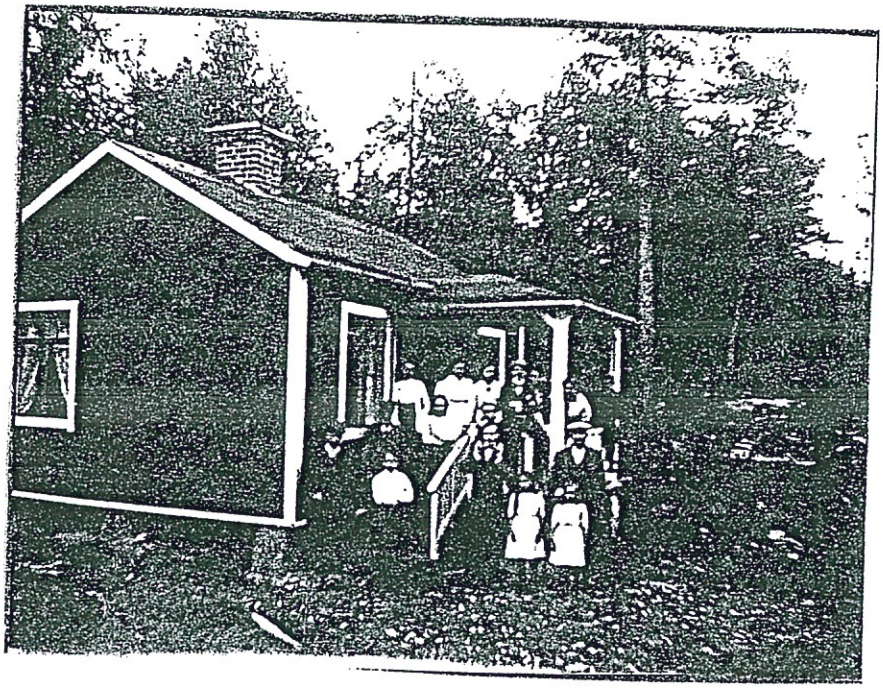

Lundholms stuga på nuvarande Ristorpsvägen 6 - 8

Familjen Johansson vid Ristorpet med flaggan hissad

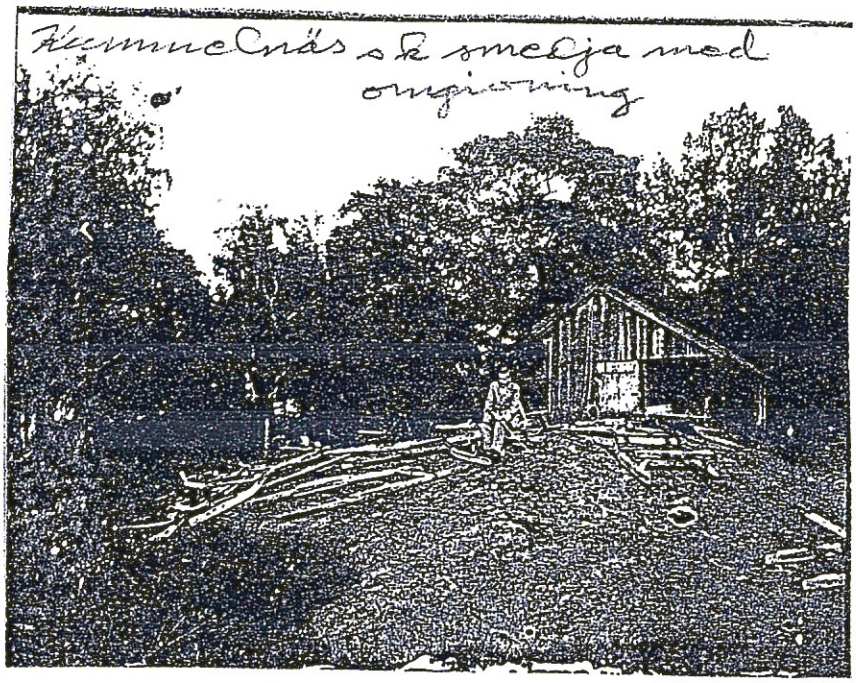

Kummelnäs smedja 1910, redan då förfallen, placering oklar.

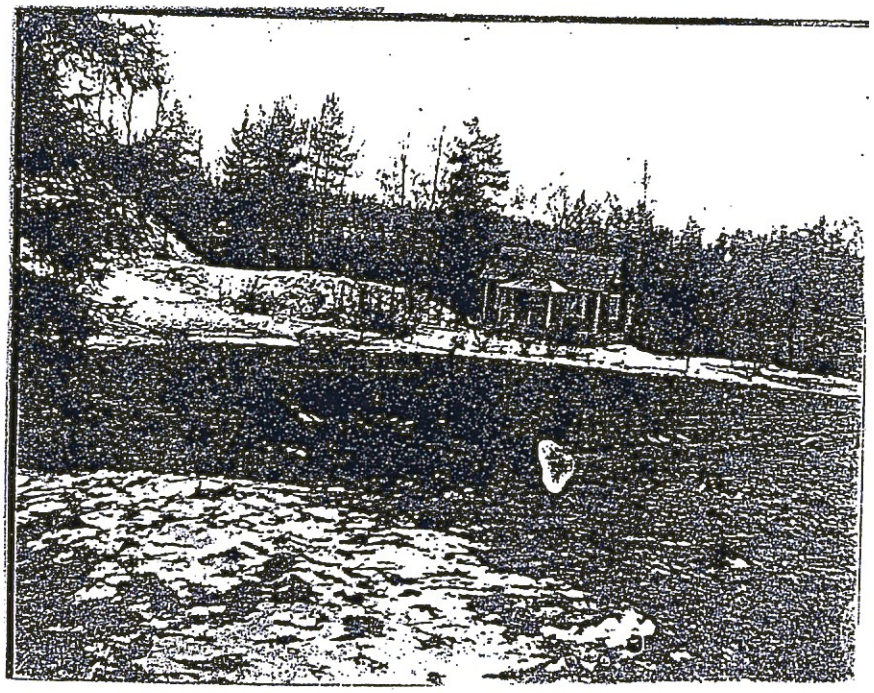

Ristorpet omkr 1915, vy från nuv Ristorpsvägen

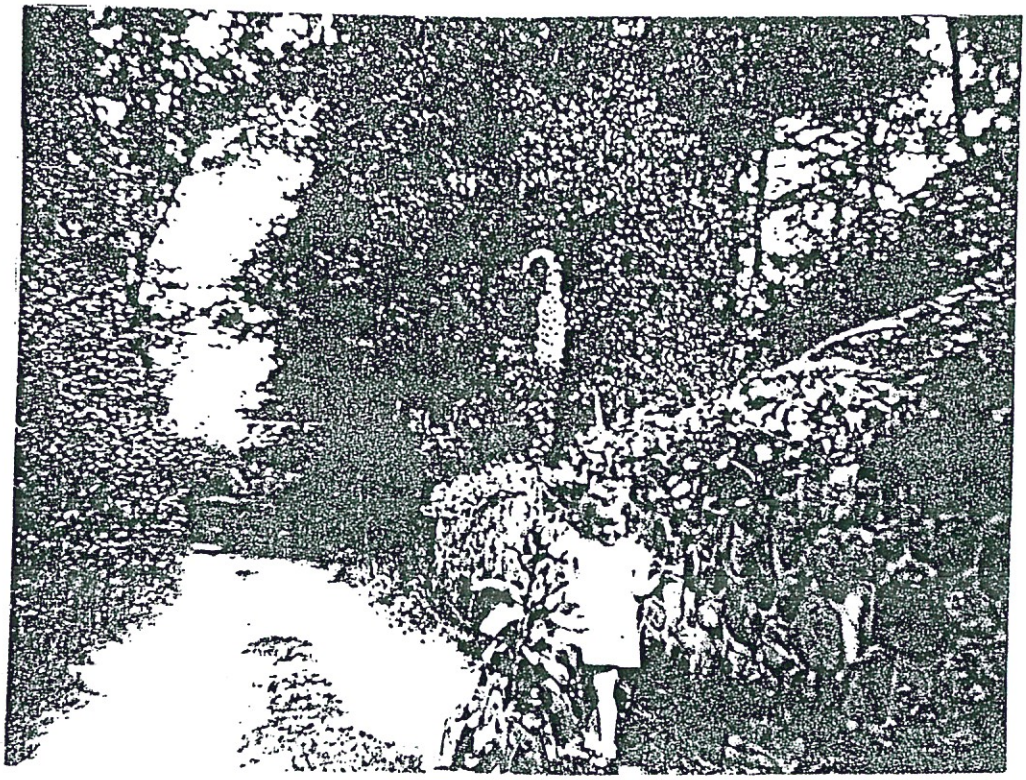

Risets alväg omkr 1920, klaga inte på att vägarna är urusla.....

Baptistdop i Sågsjön omkr 1915

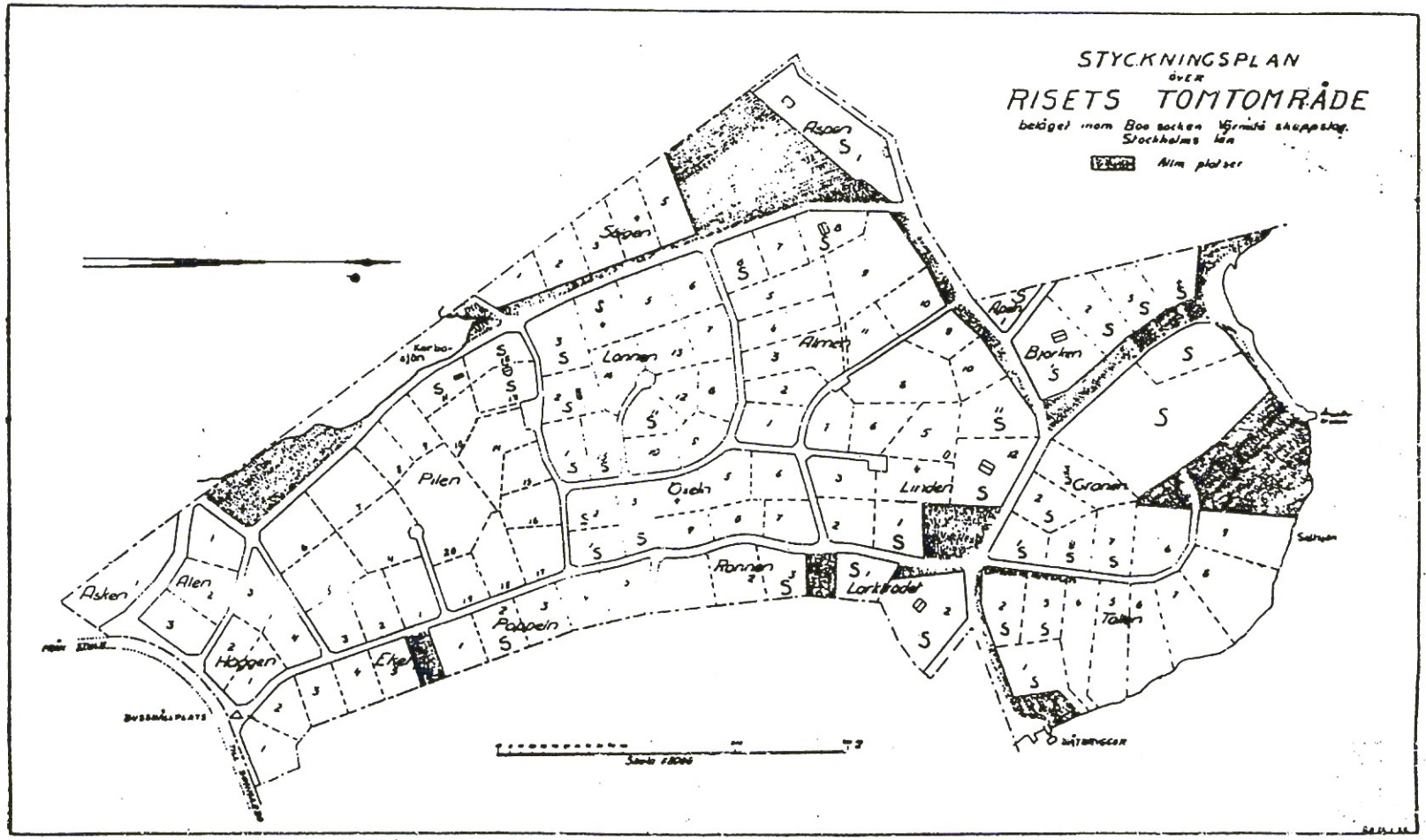
STYCKNINGSPLAN
över
RISETS TOMTOMRÅDE
beläget inom Boo socken Värmdö skeppslag
Stockholms län
Allm platser
Aspen
Stigen
Lönnen
Almen
Björken
Granen
Linden
Pilen
Ösen
Rönnen
Lantbrukat
Asken
Alen
Hagen
Eken
Popplen
Tallen
Bussnäl plats

Risets Tomtägareförening u. p. a.

Tomtägare å RISET, FÖSAN o. FÅGELSÅNGEN

Kvarteret ALEN

1. Sigurd Schander
2. Tore Olsson
3. Ernst Olsson

Kvarteret ALMEN

1. Greta Hansson
2. Jean Bergström
3. Henrik Gustavsson
4. Iris Sundström
5. Tor Sparre
6. Sara Starkenberg
7. Kurt Wickberg
8. Emil Fredriksson
9. Hj. Jägerland
10. Henrik Morén
11. Nils Sundin

Kvarteret APELN

1. C. H. Åberg

Kvarteret ASPEN

1. Oscar Wickberg
2. Einar Wiberg

Kvarteret BJÖRKEN

1. B. V. Åberg
2. Valfrid Bergeros
3. Hedvig Ohlsson
4. N. H. Dahlström

Kvarteret BOKEN

1. A. Strandberg — O. Lantz
2. Hanna Ponsbach
3. Kurt Hallberg

Kvarteret EKEN

1. Ivar Olsson
2. Märta Johansson
3. Maria Lindström
4. Greta Andersson
5. S. Norberg
6. Ruth Feichtinger

Kvarteret ENEN

1. Oscar Ström
2. Anders Söderlund
3. Anders Rönnkvist
4. Maja Björk
5. Gunnar Olsson
6. Sven Eklund
7. Harry Hammar
8. Joel Sjövall

Kvarteret FLÄDERN

1. Erik Eriksson
2. Harry Berglund
3. Artur Gimbertsson
4. Erik Krook
5. Evert Eklund
6. Erik Johansson
7. Ruth Eriksson
8. „ „
9. Sune Niegeman
10. Majken Niegeman
11. Ragnar Hellgren
12. Helge Lindkvist

Kvarteret GRANEN

1. E. V. Björk
2. Lilly Johansson
3. Åke Lundell
4. Sven Larsson
5. Gösta Jansson
6. Kurt Myhrberg
7. Elsa Westerlund
8. Gärda Johansson

Kvarteret HASSELN

1. Holger Sundström
2. Anders Richter
3. Ingrid Richter
4. Ruben Wästlund
5. Konstantin Wagello
6. Valter Rybinger
7. Harriet Sandberg
8. Karl Otto Karlsson
9. „ „ „
10. Axel Klintzell
11. Hj. Malmkvist

Kvarteret HÄGGEN

1. A. Sydow
2. Signe Andersson
3. Helmer Jonsson
4. G. Kennerström

Kvarteret LINDEN

1. Kurt Andersson
2. „ „
3. Gunnar Strömberg
4. Bredo Kruse
5. Björn Hallberg
6. Adolf Andersson
7. Rudolf Stenberg
8. Helmer Andrén
9. Birger E. Olsson
10. Torsten Carlsson
11. O. Philipsson
12. J. A. Johansson

Kvarteret LÄRKTRÄDET

1. E. R. Carlsson
2. Folke Arbenius

Kvarteret LÖNNEN

1. Nils Höglander
2. „ „
3. Jean Johansson
4. „ „
5. Folke Valenius
6. Elis Isaksson
7. Ivar Carlsson
8. Karl E. Larsson
9. Anna Tancred
10. Ivar Tancred
11. Erik Östholm
12. Birgit Lindgren
13. Erik Berg
14. Ernst H. Höglander
15. Gerhard Myrsten

Kvarteret OXELN

1. Ester Nordbeck
2. „ „
3. E. G. Larsson
4. Einar Jacobsson
5. Birgit Ludvigsson
6. Östen Tellberg
7. Gustav E. Larsson
8. „ „

Kvarteret PILEN

1. F. Ljunglöv
2. Signe Hamrin
3. „ „
4. Robert Wranning
5. Ernst Ivar Larsson
6. Karl Fryckstedt
7. Henrik Morén
8. Z. Ramström
9. Gustav Ramsay
10. Ingeborg Johansson
11. Gustav Ramsay
12. V. Johanssons stärbhus
13. „ „
14. Lennart Berner
15. Hillvidor Linné
16. Tomas Blomman
17. Erik Eriksson
18. Ivan Thun
19. Lilly Lövgren
20. Gunnar Svensson

Kvarteret POPPELN

1. Eskil Eriksson
2. Werner Abrahamsson
3. Harald Jelking
4. Henning Andersson
5. Fritz Larsson

Kvarteret RÖNNEN

1. A. J. Dalkvist
2. Gustav Eriksson
3. N. G. Hult

Kvarteret SÄLGEN

1. Arvid Karlsson
2. Henry Asplund
3. [redacted] Eriksson Petri
4. Astrid Ekholm
5. „ „

Kvarteret TALLEN

1. Ingrid Enlund
2. Ingrid Englund
3. Else Svensson
4. Ivan Jelker
5. Olof Ruus
6. Malcolm Lindman
7. Elsa Elmdahl
8. Helmer Karlsson
9. Arne Feichtinger

FÖSAN

Thure Aldersjö
E. Andersson
E. A. Andersson (2 st. tomter)
Per Andersson
Ebba von Berlepsch
Rune Bävermark
E. Dahlin
Olle Morén

FÅGELSÅNGEN

Folke Apelmark
N. H. Ekholm
Fredrik Ranke
Rolljansgården, Astrid Wahlström
Hilda Söderbäck
Valter Westerdahl
Anna Åkerfeldt

Risets tomtområde:

Kvarter	N:r	Areal kvm.	Pris
Alen	2	2,122	2,350:—
Almen	2	1,991	1,550:—
	3	3,060	2,500:—
	4	2,625	2,000:—
	5	2,770	2,300:—
	7	1,754	2,100:—
	9	5,003	3,000:—
	10	1,961	1,200:—
Asken	1	3,727	3,300:—
Eken	1	1,947	1,950:—
	4	1,564	1,250:—
Granen	3	2,840	2,800:—
	4	2,912	3,800:—
	6	2,876	3,500:—
Häggen	1	1,818	1,850:—
	2	1,676	1,850:—
	3	1,920	2,150:—
	4	1,931	1,950:—
Linden	3	1,952	1,450:—
	4	2,665	2,400:—
	5	2,740	2,000:—
	6	2,168	1,550:—
	7	1,897	1,350:—
	8	4,193	3,000:—
	9	1,519	1,850:—
Lönnen	5	2,112	2,550:—
	7	2,068	1,650:—
	8	1,686	1,400:—
	9	1,595	1,300:—
	12	1,559	1,200:—
Lönnen	13	1,706	1,250:—
	14	2,054	1,500 —
Oxeln	4	1,531	1,500:—
	5	1,845	1,650:—
	6	1,838	1,550:—
	7	1,732	1,250:—
	8	1,510	1,100:—
Pilen	4	3,471	3,000:—
	5	2,958	2,800:—
	6	2,707	2,750:—
	7	2,963	3,000:—
	8	1,533	1,750:—
	10	1,790	2,000:—
	14	3,177	2,600:—
	15	1,540	1,300:—
	17	1,846	1,500:—
	18	2,109	1,450:—
	19	1,599	1,300:—
	20	5,881	4,600:—
Rönnen	2	2,195	1,600:—
Poppeln	5	1,655	1,400:—
Sälgen	2	1,925	1,700:—
	3	1,997	1,650:—
	4	2,168	1,750:—
	5	2,437	1,950:—
Tallen	4	2,860	3,800 —
	5	2,990	4,600:—
	7	3,125	4,700:—
	8	4,145	6,100:—
	9	3,475	5,100:—

Fösans tomtområde:

Fösan	Af	1,508	1,950:—
	Ae	1,886	1,950:—
	Ad	2,673	2,950 —